

[OKRUCIEŃSKI *ai*

I sg m okrucieńskim.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w.

Powodujący cierpienie, pełen okrucieństwa: A poſpolicie więc tich prąwie ſprzyrodzenia nienawidzi/
kthorży cząſu ſpokoynego/ zá nic nieſtoią w ſprawach rzeczy poſpolitey/ á dla tego więc vmyſlnie
częſtokroć burzą a poruſſenie czynią/ fortylem okrucieńſkim/ áby tym łatwiey wedle zdania ſwego
ludzie łupili. *LorichKosz 175 (Linde).*

Cf **OKRUTNY**

FP